

Η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΜΑΣ ΚΙΝΗΣΙ ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Αν υπάρχει κάποια σοβαρή καλλιτεχνική κίνηση στην Αλεξάνδρεια, στην ελληνικότερη αυτή πόλη της Αιγύπτου, οφείλεται αναμφισβήτητος κατά μέγα μέρος στη δράση της γνωστής φιλανθρωπικής και καλλιτεχνικής Ένώσεως «Αισχύλου-Αρίων». Δεν ξέρω αν οδλή την Ελλάδα και στις μεγαλύτερες Ελληνικές κοινότητες του εξωτερικού υπάρχουν κοινωφελή σωματεία παρομοίας δράσεως. Συντήρησις όργανοτροφείων, άσπλον άρρένων, ημερησίου και νυκτερινού σχολού, παράλληλα με μιá αξιολόγη και ζήλευτη πνευματική και καλλιτεχνική δράση.

Η ώραία και μεγάλη αίθουσα του έντευκτηρίου της Ένώσεως—σένα κεντρικώτατο μέγαρο επί της πλατείας του Μωχάμετ Άλυ—είναι συγχρόνως τόπος διαλέξεων, συναυλιών και θεατρικών παραστάσεων, που διαδέχονται ή μία την άλλη καθ' όλην τη διάρκεια της χειμερινής οαιζόν, συγκεντρώνοντας τό έκλεκτοτερο κοινό της Ελληνικής παροικίας.

Εκεί έδωσα την πρώτη μου διάλεξη γιά τη «Δελφική προσπάθεια» έδώ και δύο χρόνια όταν γιά πρώτη φορά επισκέφθηκα την Αλεξάνδρεια. Η ίδια αίθουσα με την κοινή σκηνούλα και τό θαυμάσιο πιάνο Steinway, που παραχωρήθηκε ευγενικά φέτος τό χειμώνα γιά νά έκτελέσω δύο φορές τόν «Ένός Άρντεν» του Strauss. Στο ίδιο μέρος έπαιξα τόν «Πατέρα» του Στρίντμπεργκ με τούς έρασιτέχνες του δραματικού τμήματος της Ένώσεως. Έρασιτέχνες με πραγματικό ένθουσιασμό και άγάπη γιά την τέχνη. Ένας κόσμος από νέους και νέες που έργάζονται καθημερινώς με τούς προπονητές τους, τόν καθηγητή κ. Pasquarello γιά τό μουσικό τμήμα και τόν κ. Αύγερινό γιά τό δραματικό, γιά τις μουσικές και θεατρικές έπιδείξεις της Ελληνικής μας Ένώσεως. Ένα πνεύμα συναδελφώσεως κ' ένα κέφι γιά δουλειά, που σπάνια συναντά κανείς σε έρασιτεχνικές προσπάθειες. Και ταλέντα άληθινά. Η Σεβαστοπούλου, πηγαίο ταλέντο, με ζώη, με μόρφωση, με έξαιρετικήν αντίληψη, με άριστην σκηνικήν εμφάνιση, πάστα θεατρική αναμφισβήτητη και γιά την κομωδία και γιά τό δράμα που θά ταιριε άμέσως μιá έξεχουσα θέση αν ήθελε νά βγή στο Έλληνικό θέατρο. Κι' ακόμα ό Ρούσος, ό Μπόλλας, ό Φραγυαδάκης, ό Μαλλιαράκης. νέοι με τίλαντο πραγματικό και με άγάπη μεγάλη κι' άληθινή γιά τό θέατρο. Ένας άρτιος Έλληνικός θιασός με όμοιογένεια και πειθαρχία που θά εξήλειαν πολλοί έπαγγελματικοί θιασοί.

Ανέβασαν τό χειμώνα που μας πέρασεν, με έπιτυχία που ξεπερνούσε κατά πολύ τά όρια έρασιτεχνικών παραστάσεων, έργα, σαν τό «Γάντι» του Μπύροσον, τούς «Μαλφιλάτο» του Πόρτο-Ρίς, τούς «Δύο περφότους» του Ροστάν, τούς «Φοιτητάς» του Ξενοπούλου, τό «Πέπλο» του Αλεξανδρινού συγγραφέως κ. Γιώργου Βιδάλη, τόν «Πατέρα» του Στρίντμπεργκ με τη σύμπραξη μου. Εδής έργο θά ήτανε νά άποκοτουμε ή Ένωσις μια σχολή συστηματικώτερης καλλιέργειας της άπαγγελίας του Έλληνικού λόγου, και της δραματικής τέχνης μέταν καλό καθηγητή. Υπάρχουν ταλέντα τό όποια με μιá καλή διδασκαλία θά μπορούσαν νά κάνουν πολλά πράγματα. Και κάποια τέτοια σέξφι άκούσα νά έπικρατή από τόν διευθυντή του καλλιτεχνικού τμήματος κ. Έμ. Καντιώτη, έναν έξαιρετικό άνθρωπο με μόρφωση μεγάλη, με σωστή καλλιτεχνική αντίληψη και πρό πάντος με ειλικρινή ένθουσιασμό. Μαζί με τό φιλότεγο και φιλοπρόδο πρόεδρο της Ένώσεως κ. Γ. Αναστασιάδη, άποτελοϋν την ψυχή του μόνου πραγματικά τιμωντός τό Έλληνικόν όνομα καλλιτεχνικού και φιλανθρωπικού συγχρόνως αυτού σωματείου, σ' ένα άπό τά μεγαλύτερα πολιτισμένα Έλληνικά κέντρα του έξωτερικού όπως ή Αλεξάνδρεια.

Αλλά και τό μουσικό τμήμα της Ένώσεως δέν ύστερεί καθόλου σε δράση. Τακτικά, κάθε δεκαπενθήμερο δίνει συναυλίες στις όποιες παρουσιάζονται ό,τι έκλεκτότερα ταλέντα έχει νά έπιδείξη ή Ελληνική παροικία της Αλεξανδρείας. Στο πιάνο, στο τραγούδι, σε άλλα όργανα. Η αίθουσα του «Αισχύλου» είναι τό μόνο μέρος που

710.20 1000
10.40 721
221.10 279

μπορεί ν' άκούση κανείς λίγη καλή μουσική από Έλληνας έκτελεστές. Σημειώνω τό τραγούδι τής κ. Άντίπα, του κ. Χρ. Φραγκιαδάκη, ένα ξεχάριτο μετάλλο βαρυτόνου. Τό πιάνο τών Δόδων Μαρίας και Ίωάννας Τσιμώνου δύο ξεαιρετικών ταλέντων, μαθητριών του καθηγητού κ. Σ. Κριτικού ενός πρώτης τάξεως καλλιτέχνη με εύρητατη μουσική και φιλολογική μόρφωση.

Δυστυχώς ή δράση αυτή μένει περιορισμένη στά στενά όρια ενός μικρού μόνου Άλεξανδρινού 'κίρκου. Για νά καρποφορήσουν οι αξιόλογες αυτές προσπάθειες, χρειάζεται μιá έπαφή με τά σπουδαιότερα Έλληνικά κέντρα τής Αίγύπτου και κυρίως με τήν Έλλάδα. Ένας πνευματικός και καλλιτεχνικός σύνδεσμος με τās Άθήνας, τό καλλιτεχνικό κέντρον του Έλληνισμού, θά μπορούσε άσφαλώς νά δώση μιá μεγάλη ώθηση στην εξέλιξη άναμφισβητήτων ταλέντων, τά όποια καταδικάζονται στό μαρμαρό και τήν άράνεια.

Μιá τέτοια πρωτοβουλία καλλιτεχνικής έπαφής μεταξύ τών Άθηνών και διαφόρων σοβαρών καλλιτεχνικών κέντρων τής Έλλάδος και τών Έλληνικών κοινοτήτων του έξωτερικού, από όπουδήποτε προερχόμενη, θά προσέφερε άναμφίβολος μεγίστη ύπηρεσία στην προαγωγή πλήθους άφανών καλλιτεχνικών δυνάμεων του Έλληνισμού και στην έξύψωση του γούστου του Έλληνος καλλιτέχνη, στην κατ' έξοχην πάσχουσαν από ξενολατρείαν Έλληνική φυλή.

Γ. Ι. ΜΠΟΥΡΛΟΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Στην διάλεξη τής κ. Π. Λάσκαρη στό «Κεντρικόν» με θέμα «Αίσθητική του χορού», ή Δίς Ίβρόνη Μονζέν ξετέλεσε διάφορους χορούς, από τους όποιους ξεχώρισαν ιδιαίτερα οι επί του Etude εις λα ύφεο. και τής Polonaise εις λα του Σοπέν. Είς τους χορούς αυτούς μάς έδειξε ή Δίς Μονζέν όλην τήν λεπτή τέχνη και ευγένεια τής άποδόσεως με τήν άριστοσυρρηματική εκτέλεσι και άρμονίαν τών κινήσεων. Είς τό πιάνο, ή νεαρά καλλιτέχνις Δίς Μ. Χωραφά.

— Στην μαθητικήν επίδειξιν τής καθηγητριας του «Έθνικού Όδείου» Κας Σμαράγδας Ν. Γεννάδη (21 Άπριλίου) παρακολούθησαμε ένα πλήθος μαθητών και μαθητριών του τραγουδιού με άρκετά καλά καλλιτεχνικά άποτελέσματα. Άναφέρομεν τά όνόματά των: Κυρία Μαριάνα Λάζου, Διονυσία Μοΐδη, Μαρία Παπαντωνίου, Δίδες Διδό Δραγάση, Εύθυμία Κιτάντη, Ferrah Maltass, Κάκια Σενοπούλου, Εύθυμία Σηρουγάκη, Φανή Παπαναστασίου, Νίτσα Πολυκαρδιώτη, Άννα Τασοπούλου, Κύρια Μιχαήλ Γελανταής, Κώστας Δράκος, Τάσος Έρμμανουήλ, Λεωνίδας Κοτομάτης, Βάσος Σεΐτανιδης, Τότης Στεφανιδης.

— Η διάλεξις του συνεργάτου μας κ. Κωνστ. Παπαδημητρίου στην αίθουσα τής Άρχαιολογικής Έταιρείας με θέμα «Λείψανα Βυζαντινής μουσικής έν τή Δόσει» έστέφη υπό πλήρους επιτυχίας. Έξετελέσθησαν σχετικά ζαατα από τήν χορφήδιαν του «Μουσικού Λυκείου Άθηνών» του όποιου διευθυντής είναι ό αξιότιμος συνεργάτης μας.

— Στο ώραο πρόγραμμα τής Συνaulίας τών τελειοφόρων του «Έλληνικού Όδείου» (12 Μαΐου) παρακολούθησαμε διαφόρους μαθητάς και μαθητριάς, μεταξύ τών όποιων διεκρίθησαν ή Δίς Θ. Κολάση (πιάνο—τάξις κ. Θ. Πινδιού με τό ώραιον μουσικόν τεμάχιον του Βαβέλ: «Gaspard de la nuit» και ή Κο Μ. Άνδροντισσοπούλου (τραγουδι—τάξις κ. Τριανταφύλλου). Άναφέρομεν και τήν επιτυχημένη άπαγγελίαν τής Δίδος Βουτινά και τής Δίδος Μπουμπέτη—τάξις Κας Τερνέτιο. Άρκετά καλοί και οι άλλοι συμπράξαντες: ή Δίς Νικολαΐδου και ή Δίς Ζυγομαλά.

— Στις 14 Μαΐου δύο εκλεκτοί καλλιτέχνη, ό κ. Φρειδ. Βολωνίνης (βιολι) και ό κ. Στ. Φαρανάτος (πιάνο) μάς χάρισαν δύο ώρες καλλιτεχνικής χαράς με τό ώραιον πρόγραμμά των: Vivaldi—Kreisler Κοντσέρτο εις ντο, Περγολέζι—Στραβίνκοσ Σουΐτα και με ένα-δύο άλλα μικρά κομμάτια τών Ντεπισού, Μπετόβεν κλπ.